Jan Szymała^{*}

BADANIE ZJAWISKA UDERZENIA HYDRAULICZNEGO W PIONOWYCH INSTALACJACH POMPOWYCH W WARUNKACH LABORATORYJNYCH

Streszczenie

W artykule przedstawiono sposób oceny uderzeń hydraulicznych, występujących w pionowych instalacjach pompowych, na podstawie badań modelowych. W tym celu do zbudowania modelu instalacji wykorzystano kryterium podobieństwa dla cieczy lepkich oraz przeprowadzono badania. Dodatkowo zaproponowano zastosowanie amortyzatora powietrzno-cieczowego ograniczającego wzrost ciśnienia w rurociągu podczas występowania uderzenia hydraulicznego.

Investigation of water hammer phenomenon in vertical pumping installations under laboratory conditions

Abstract

In the paper, a way of assessment on the basis of model investigations was presented of water hammer occurring in vertical pumping installations. In order to achieve this aim, a criterion of similarity for viscous liquids was used and tests were conducted for building the model of installation. Additionally, use of oleo-pneumatic shock absorber was proposed, restricting height of pressure in pipeline during occurrence of water hammer.

WPROWADZENIE

Likwidacja zakładów górniczych w Polsce pociągnęła za sobą konieczność ochrony sąsiednich czynnych kopalń przed zalaniem. Wykorzystywane są w tym celu istniejące systemy głównego odwadniania, a także budowane nowe pompownie głębinowe (Franiel, Szymała, Wojtaczka 2001). W pompowniach głębinowych pozostawiony szyb jest traktowany jako zlewnia, w której instaluje się agregat głębinowy zawieszony na rurociągu tłocznym. Zaletą tego typu pompowni jest przede wszystkim:

- brak konieczności utrzymywania dużej liczby wyrobisk górniczych,
- minimalna liczba osób potrzebna do ich obsługi.

Czynniki te sprawiają, że pompownie głębinowe są rozwiązaniem dającym duże oszczędności.

Zwiększone wydajności agregatów głębinowych, powodujące zwiększenie prędkości przepływu wody w rurociągach, sprzyjają występowaniu w nich udarów hydraulicznych. Zjawisko uderzenia hydraulicznego jest stanem nieustalonym, bardzo złożonym i trudnym do modelowania matematycznego. Jego charakter, przebieg oraz

^{*} Główny Instytut Górnictwa.

Mining and Environment

skutki zależą od wielu czynników takich, jak: prędkość propagacji fali uderzeniowej, geometria układu, prędkość przepływu, rodzaj czynnika roboczego. Najczęstszą przyczyną powstawania uderzeń hydraulicznych w instalacjach pompowni głębinowych są awarie związane na przykład z nagłą przerwą w dostawie energii elektrycznej, albo niewłaściwym włączeniem lub wyłączeniem agregatów pompowych.

Zjawisko uderzenia hydraulicznego najprościej można przedstawić za pomocą modelu, który został opracowany przez Żukowskiego (Gryboś 1989). Model ten składa się z przewodu hydraulicznego o stałym przekroju, łączącego dwa zbiorniki, zamy-kanego na jednym końcu zaworem odcinającym.

Wywołanie uderzenia hydraulicznego następuje przez nagłe zamknięcie zaworu na odpływie przewodu. W przewodzie z prędkością propagacji fali uderzeniowej wzrasta ciśnienie statyczne. Przyrost ciśnienia w przypadku pełnego uderzenia opisuje zależność

$$\Delta p = -\rho \, v \, c, \, \mathrm{Pa} \tag{1}$$

gdzie:

ρ – gęstość cieczy roboczej,

c – prędkość fali uderzeniowej,

v – prędkość przepływu.

Uderzenie pełne występuje w przypadku zamknięcia przepływu w czasie krótszym od powrotu fali uderzeniowej, czyli

$$t_c = \frac{2l}{c} > t_z \tag{2}$$

gdzie:

 t_z – czas zamknięcia przepływu, s;

l – długość przewodu, m;

 t_c – czas przebiegu fali uderzeniowej.

Wielkość propagacji fali uderzeniowej jest określana analitycznie na podstawie wielu formuł. Podstawową z nich jest, mimo wielu uproszczeń, stosowana do dziś, zależność podana przez Żukowskiego, a dotycząca rurociągów stalowych

$$v = \sqrt{\frac{\frac{K}{\rho}}{1 + \frac{DK}{\delta E}}}, \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$$
(3)

gdzie:

K – moduł sprężystości objętościowej cieczy roboczej, Pa;

 ρ – gęstość cieczy roboczej, kg·m⁻³;

E – moduł sprężystości wzdłużnej materiału ściany przewodu, Pa;

D – średnica wewnętrzna przewodu hydraulicznego, m;

 δ – grubość ściany przewodu hydraulicznego, m.

Dobór zabezpieczenia do instalacji pompowni głębinowych wymaga wykonania wielu badań. Ze względu na trudny dostęp do instalacji, duże koszty związane z opuszczaniem pomp głębinowych oraz dużą wartość agregatów głębinowych, podjęto próbę minimalizacji skutków uderzeń hydraulicznych z wykorzystaniem badań modelowych, możliwych do wykonania w warunkach laboratoryjnych. Na podstawie uzyskanych wyników zostaną zaprojektowane i wykonane zabezpieczenia, a następnie sprawdzona ich skuteczność.

2. WYNIKI WSTĘPNYCH BADAŃ WYKONANYCH NA OBIEKCIE RZECZYWISTYM

Przedmiotem badań prowadzonych w Zakładzie Badań Urządzeń Mechanicznych Głównego Instytutu Górnictwa (Sprawozdanie... 2003) było określenie siły występującej w rurociągu pompowni Niwka-Modrzejów, schematycznie przedstawionej na rysunku 1. Badania polegały na pomiarze siły w czasie awaryjnego zatrzymania pompy za pomocą czujnika tensometrycznego, zabudowanego na rurociągu poniżej zrębu szybu (fot. 1).

Rys. 1. Przekrój pionowy przez pompownię głębinową: 1 – pomost zamykający z podporą główną, 2 – pomost operacyjny, 3 – agregat pompowy, 4 – łącznik pompowy, 5 – rura okładzinowa, 6 – uchwyt kablowy, 7 – przepływomierz, 8 – czujnik siły, 9 – czujnik poziomu wody

Fig. 1. Vertical section of deep-well pump house: 1 – closing platform with main support, 2 – operating platform, 3 – pumping engine, 4 – pumping connector, 5 – lining pipe, 6 – cable handle, 7 – flow-meter, 8 – strain gauge, 9 – sensor of water level

Mining and Environment

Fot. 1. Tensometryczny czujnik siły Phot. 1. Strain gauge

W wyniku przeprowadzonych pomiarów otrzymano znaczne przyrosty wartości siły w czasie. Przykładowy wykres zmiany obciążenia rurociągu podczas awaryjnego wyłączenia pompy przedstawiono na rysunku 2.

Fig. 2. Changes of pipeline load during pump emergency shut-down: t – time, F – load

3. OPIS STANOWISKA BADAWCZEGO

Uzyskane w powyższych badaniach wyniki nie są kompletne, głównie ze względu na brak wartości ciśnienia występującego nad agregatem głębinowym. Z tego względu

zdecydowano się na wykonanie badań modelowych analizowanego przypadku. Badania te obejmowały: zbudowanie modelu instalacji pompowni głębinowej z wykorzystaniem parametrów uzyskanych na obiekcie rzeczywistym, jego analizę, a następnie zastosowanie uzyskanych parametrów w badaniach na obiekcie rzeczywistym, po uprzednim ich przeliczeniu za pomocą odpowiednich zależności (Gryboś 1989).

Warunkami zupełnego podobieństwa przepływów niutonowskich są:

- identyczne równania opisujące te przepływy,
- geometrycznie podobne powierzchnie graniczne (tzn. opływane ciała lub ściany kanałów, przewodów itp.).

Podobieństwo przyjęto na podstawie równania Naviera-Stokesa dla cieczy lepkiej. W przypadku przepływu modelowego (jednowymiarowego) równanie ma postać (indeks 1)

$$\frac{\partial v_1}{\partial t_1} + v_1 \frac{\partial v_1}{\partial x_1} = F_1 - \frac{1}{\rho_1} \frac{\partial p_1}{\partial x_1} + v_1 \frac{\partial^2 v_1}{\partial x_1^2}$$
(4)

natomiast w przypadku przepływu rzeczywistego (indeks 2) przedstawia się następująco

$$\frac{\partial v_2}{\partial t_2} + v_2 \frac{\partial v_2}{\partial x_2} = F_2 - \frac{1}{\rho_2} \frac{\partial p_2}{\partial x_2} + v_2 \frac{\partial^2 v_2}{\partial x_2^2}$$
(5)

Dwa pola fizyczne, na przykład pola ciśnienia, prędkości, sił, naprężeń itd. są podobne, jeżeli w każdej parze odpowiednich punktów przestrzenno-czasowych stosunek ich wartości jest taki sam. Stosunek taki nazywa się skalą wielkości

$$\upsilon_2 = k_{\upsilon}\upsilon_1$$
  $\rho_2 = k_{\rho}\rho_1$ $t_2 = k_t t_1$ $l_2 = k_l l_1$ $p_2 = k_{\rho}p_1$

$$F_2 = k_F F_1 \qquad v_2 = k_v v_1$$

Wykorzystując powyższą zależność, w równaniu (2) wielkości z indeksem 2 zastępuje się przez analogiczne wielkości z indeksem 1 i po uproszczeniach otrzymuje się warunek zupełnego podobieństwa przepływów niutonowskich

$$\frac{k_V}{k_l} = \frac{k_V^2}{k_l} = k_F = \frac{k_p}{k_p k_l} = \frac{k_v k_V}{k_l^2} = \text{const.}$$
(6)

gdzie:

 k_V – współczynnik skali prędkości,

 k_p – współczynnik skali ciśnienia,

- k_{ρ} współczynnik skali gęstości,
- k_t współczynnik skali czasu,

 k_F – współczynnik skali sił masowych,

 k_{ν} – współczynnik skali lepkości,

 k_l – współczynnik skali geometrycznej.

Ze względu na niemożność spełnienia powyższego równania, przy projektowaniu modelu ograniczono się do analizy podobieństw częściowych, w których uwzględniono jedną lub dwie wielkości o znaczeniu dominującym dla analizowanego zjawiska. Najpierw analizie poddano kryterium Reynoldsa (stosunek sił bezwładności do sił tarcia wewnętrznego), zgodnie z którym w przypadku podobieństwa dwóch przepływów, jest wymagane:

- geometryczne podobieństwo powierzchni granicznych,
- równość liczb Reynoldsa.

Do zaprojektowania modelu przyjęto następujące założenia:

- model zostanie wykonany z rur o średnicy 14,5 mm,
- średnica rurociągu pompowni głębinowej wyniesie 222,5 mm,
- prędkość przepływu wody przez obiekt (rurociąg pompowni głębinowej) wyniesie 2,7 m/s,
- w modelu zostanie wykorzystana ta sama ciecz co w pompowni głębinowej, tj. woda.

Z powyższych założeń wynikają następujące równości:

$$k_l = 15,3$$

$$k_{\nu} = 1$$

Do spełnienia kryterium Reynoldsa (stosunek sił bezwładności do sił tarcia wewnętrznego) jest wymagane, aby prędkość przepływającej wody w rurociągu modelowym wynosiła

$$V_1 = \frac{k_l}{k_v} V_2, \ \mathbf{m} \cdot \mathbf{s}^{-1} \tag{7}$$

gdzie:

 V_1 – prędkość przepływu wody w rurociągu modelowym, m·s⁻¹;

 $V_2 = 2,7 - \text{prędkość przepływu wody w rurociągu rzeczywistym, m s}^{-1}$;

 k_l – współczynnik skali geometrycznej;

 k_v – współczynnik skali lepkości.

Po podstawieniu wartości do powyższego równania, otrzymuje się: $V_1 = 41,31$ m/s, czyli przy średnicy rur modelu 14,5 mm, przepływ wynosi 694 l/min.

Do wykonania badań na tak zaprojektowanym modelu jest wymagane uzyskanie przepływów około 700 l/min, co w warunkach laboratorium jest trudne do zrealizowania. Wynika stąd wniosek, że wykonanie badań na modelu instalacji głębinowej z wykorzystaniem kryterium podobieństwa Reynoldsa jest niemożliwe.

Drugim przeanalizowanym kryterium było kryterium Froude`a, zgodnie z którym do zapewnienia podobieństwa przepływów dwóch cieczy jest wymagane:

- geometryczne podobieństwo powierzchni granicznych,
- równość liczb Froude`a.

Liczba Froude`a stanowi stosunek sił bezwładności do ciężaru cieczy, a równość liczb Froude`a jest warunkiem częściowego podobieństwa pól sił i zjawisk wywołanych grawitacją w dwóch przepływach cieczy z powierzchnią swobodną (Gryboś 1989).

W celu zaprojektowania modelu pionowego ciągu pompowego przyjęto te same założenia, jak w przypadku modelu zaprojektowanego na podstawie kryterium Reynoldsa.

Warunkiem spełnienia równości liczb Froude`a jest zależność

$$V_1 = \frac{V_2}{\sqrt{k_l}}, \, \text{m·s}^{-1}$$
(8)

gdzie:

 V_1 – prędkość przepływu wody w rurociągu modelowym, m·s⁻¹;

 $V_2 = 2,7 - \text{prędkość przepływu wody w rurociągu rzeczywistym, m s}^{-1}$;

 $k_l = 15,3 - \text{współczynnik skali geometrycznej}.$

Po podstawieniu wartości do powyższego równania, otrzymuje się: $V_1 = 0,7$ m/s, czyli przy średnicy rur modelu 14,5 mm, przepływ wynosi 11,7 l/min.

Zastosowanie wyników pomiarów, uzyskanych na modelu w badaniach obiektu, wymaga zastosowania skal, które wynoszą odpowiednio:

- $k_V = \sqrt{k_I} = 3.9$ dla skali prędkości,
- $k_t = k_l k_v^{-1} = \sqrt{k_l} = 3.9$ dla skali czasu,
- $k_P = k_0 k_V^2 k_l^2 = k_0 k_l^3 = 3581,6$ dla skali sił.

4. MODEL INSTALACJI

Model instalacji pompowej z pionowym rurociągiem, zrealizowany z wykorzystaniem kryterium Froude`a, miał następujące parametry:

- średnica rurociągu (wewnętrzna) 14,5 mm,
- długość rurociągu 10,0 m,

co odpowiada obiektowi rzeczywistemu o parametrach:

- średnica rurociągu (wewnętrzna) 222,5 mm,
- długość rurociągu 153,0 m.

Do wykonania modelu zostały użyte rury instalacyjne ³/₄^{*}, elementy złączne, trójniki oraz zawory kulowe. Został on wyposażony w czujnik siły (fot. 2), czujnik ciśnienia (fot. 3). Parametry z czujników przez wzmacniacz były rejestrowane na komputerze PC (fot. 4).

Fot. 2. Zamocowanie rurociągu na stanowisku pomiarowym Phot. 2. Fastening of pipeline at measuring position

Fot. 3. Czujnik ciśnienia Phot. 3. Pressure pick-up

Fot. 4. Aparatura rejestrująca Phot. 4. Recording system

Instalacje wykonano w hali technologicznej Głównego Instytutu Górnictwa, zgodnie z rysunkiem 3.

Rys. 3. Lokalizacja stanowiska pomiarowego w hali technologicznej GIG: 1 – poziom dachu, 2 – pomost roboczy 1,5×1,5 m z bali grubości 5 cm, 3 – drabina, 4 – poziom antresoli, 5 – badany rurociąg, 6 – poziom posadzki

Fig. 3. Location of measuring position in CMI's technological hall: 1 – roof level, 2 – 1,5×1,5 m working platform made of balks of 5 cm thickness, 3 – ladder, 4 – mezzanine level, 5 – studied pipeline, 6 – floor level

5. PRZEPROWADZONE POMIARY

Badanie uderzeń hydraulicznych w instalacji modelowej polegało na pomiarze przebiegu ciśnienia oraz siły w badanym rurociągu bez urządzeń zabezpieczających w czasie uderzenia hydraulicznego, wywoływanego za pomocą zaworu kulowego. Wykonano dwadzieścia prób. Otrzymane wyniki przedstawiono na rysunku 4 i 5. Maksymalne wartości ciśnienia i siły w czasie uderzenia hydraulicznego uzyskano dla próby nr 10; wyniosły odpowiednio 35,6 bar i -1,2 kN. Zestawienie wyników pomiarów przedstawiono w tablicy 1.

Przeprowadzone pomiary ciśnienia i sił w czasie występowania uderzenia hydraulicznego wykazały ich bardzo duże przyrosty, kilkakrotnie większe niż obliczane na podstawie norm i wzoru Żukowskiego.

Nr próby	Ciśnienie, bar	Siła, kN			
10	35,6	-1,2			
14	21,9	-0,9			
9	28,1	-0,8			
8	21,0	-1,0			
6	30,8	-1,0			

Tablica 1. Zestawienie wyników pomiarów uzyskanych w czasie pomiarów w rurociągu modelowym bez urządzeń zabezpieczających

Rys. 4. Przebieg zmian ciśnienia w rurociągu modelowym (próba 10): t – czas, p – ciśnienie
Fig. 4. Pressure changes pattern in model pipeline (test 10): t – time, p – pressure

6. PROPOZYCJA ZASTOSOWANIA AMORTYZATORA POWIETRZNO--CIECZOWEGO

W celu wyeliminowania przyrostów ciśnienia w czasie badań zaprojektowano amortyzator powietrzno-cieczowy.

Urządzenie zostało wykonane w postaci dwóch rur (rys. 6) o różnych średnicach, z których mniejsza jest rurą ciągu pompowego (modelowego) (1). Większa rura zewnętrzna stanowi zbiornik powietrzno-cieczowy, w którym powietrze zgromadzone nad lustrem wody (3) jest amortyzatorem powietrznym (2). W celu umożliwienia przepływu wody między amortyzatorem a rurą ciągu pompowego wykonano w niej otwory (4). Pole powierzchni otworów jest równe polu powierzchni wewnętrznej rurociągu modelowego. Wymienione rozwiązanie zostało zgłoszone do opatentowania (Zgłoszenie...). Rysunek poglądowy amortyzatora powietrzno-cieczowego przedstawiono na rysunku 6.

Rys. 6. Amortyzator powietrzno-cieczowy: 1 – rura ciągu pompowego, 2 – amortyzator, 3 – lustro wody, 4 – otwory Fig. 6. Oleo-pneumatic shock absorber: 1 – pumping pipe-line, 2 – shock absorber, 3 – water level, 4 – holes

7. POMIARY UDERZEŃ HYDRAULICZNYCH W RUROCIĄGU ZABEZPIECZONYM AMORTYZATOREM POWIETRZNO--CIECZOWYM

Rurociąg modelowy wyposażono w amortyzator powietrzno-cieczowy, zabudowany w dolnej jego części (fot. 5). Następnie przeprowadzono symulację uderzeń hydraulicznych. W symulacji rejestrowano ciśnienie oraz siłę w rurociągu. Przykładowe przebiegi ciśnienia oraz siły przedstawiono na rysunku 7 i 8. Pozostałe wyniki pomiarów zamieszczono w tablicy 2.

Mining and Environment

Fot. 5. Amortyzator powietrzno-cieczowy zabudowany na rurociągu modelowym Phot. 5. Oleo-pneumatic shock absorber built-up on a model pipeline

Tablica 2.	Zestawienie wyników	pomiarów	przeprowad	dzonych w	rurociągu	modelowym	z zabudo	wanym
		amortyzat	orem powie	trzno-ciecz	zowym			

Nr próby	Ciśnienie, bar	Siła, kN		
1	3,1	-0,13		
2	3,9	-0,14		
3	3,7	-0,13		
4	4,2	-0,14		
5	5,0	-0,21		

Maksymalne ciśnienie w rurociągu, które wystąpiło w czasie przedstawionej próby, wyniosło 3,1 bar, natomiast maksymalna siła osiągnęła 0,13 kN.

Górnictwo i Środowisko

Rys. 7. Przebieg zmian ciśnienia w rurociągu modelowym z zabudowanym amortyzatorem powietrzno-cieczowym: t - czas, p - ciśnienie

Fig. 8. Force changes pattern in model pipeline with built-up oleo-pneumatic shock absorber: t – time, P – force

WNIOSKI

Badania uderzeń hydraulicznych wykonane w rurociągu modelowym, bez urządzeń zabezpieczających wykazały, że przyrosty ciśnienia i siły są bardzo duże, kilkakrotnie większe niż te obliczane na podstawie norm i wzoru Żukowskiego. Dla próby nr 10 wyniosły one odpowiednio: 35,6 bar i 1,2 kN.

Zastosowanie na rurociągu modelowym amortyzatora powietrzno-cieczowego pozwoliło na zmniejszenie ciśnienia i siły w rurociągu w czasie uderzenia hydraulicznego do wartości 3,1 bar i 0,13 kN, co stanowi około 10% wartości uzyskanych w czasie badania rurociągu niezabezpieczonego.

Badania modelowe zostaną w przyszłości wykorzystane do zaprojektowania i wykonania amortyzatora powietrzno-cieczowego dla obiektu rzeczywistego, na podstawie kryterium Froude`a.

W celu dokładnego poznania zjawiska przewiduje się przeprowadzenie dodatkowych badań z zastosowaniem modelu rurociągu wiszącego, wykonanego z wykorzystaniem kryterium podobieństwa Eulera.

Literatura

- 1. Gryboś R. (1989): Podstawy mechaniki płynów. Warszawa, PWN.
- Franiel J., Szymała J., Wojtaczka M. (2001): Odwadnianie likwidowanych kopalń pompami głębinowymi. Analiza techniczno-ekonomiczna. Budownictwo Górnicze i Tunelowe nr 1.
- 3. Sprawozdanie nr 03-78 GIG Zakład Badań Urządzeń Mechanicznych: Tensometryczne badania sił występujących w rurociągu DN 244,5×10 w głębinowej pompowni byłej kopalni "Niwka-Modrzejów" w czasie normalnej pracy pompy oraz w przypadku jej awaryjnego wyłączenia, w celu zachowania bezpieczeństwa pracy rurociągu, Maj 2003 r.
- 4. Zgłoszenie do Urzędu Patentowego RP pt. Rurociąg pionowy pompowni głębinowej.

Recenzent: prof. dr hab. inż. Kazimierz Stoiński